

ת"פ 21260/07/21 - מדינת ישראל נגד ע' ג'

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 21260-07-21 מדינת ישראל נ' ג'

בפני בעניין:	כבוד השופט דרור קלייטמן המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד קרין שטרית - לשכת תביעות פתח תקווה
נגד הנאשם		ע' ג' ע"י ב"כ עוה"ד אורנית מרום

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בביצוע עבירות של הפרת הוראה חוקית, בהתאם לסעיף 287 (א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן **החוק**) ואיומים בהתאם לסעיף 192 לחוק.
2. בהתאם למתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם הינו בנם של ל' וד' ג' (להלן: "**המתלוננים**") אשר מתגוררים ברחוב ----- ב----- בתאריך 9.7.21 החל משעה 02:30 ועד לשעה 08:12, התקשר הנאשם לבית הוריו וכן לטלפון הנייד שברשותם 40 פעמים. בחלק מהשיחות ענה האב לנאשם וביקש ממנו להפסיק להתקשר והודיע לו כי הוא מפר את הוראה החוקית. לאחר המתואר, בסמוך לפני השעה 12:54, הגיע הנאשם לבית הוריו, וזאת חרף העובדה שאביו אמר לו שיזמין לו משטרה לאור ההפרה האמורה. לאור האמור, התקשר האב למוקד 100 וביקש את עזרתם. במהלך ההמתנה של המתלוננים לניידת משטרה, הגיע הנאשם לבית, ניסה לפתוח את הדלת עם מפתח אך לא הצליח לאור כך שהוריו מנעו זאת. אז, העיף הנאשם לרצפה קרש חיתוך, שלא פגע בו, תוך שמאיים עליו באומרו: "**תפתח או שתצטער על כך**". מיד ובסמוך, פתח הנאשם את צינור המים והחל להשפירץ מים, ניתק את המפסק הראשי של החשמל בבית הוריו כך שלא היה לביתם הספקת חשמל, עד אשר הגיעו שוטרים ועצרו אותו.
3. בהסדר הטיעון הצדדים לא הגיעו לעונש מוסכם והנאשם הופנה לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר

בעניינו.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שהוגש מתאריך 26.6.22, עולה כי הנאשם כבן 30, סובל מתחלואה כפולה במישור הנפשי וההתמכרותי, אינו עובד ומתגורר ב----- לחובתו 3 הרשעות קודמות בגין ביצוע עבירות אלימות. בהתייחסותו לעבירות התקשה להתייחס בענייניות אך מסר כי באותה תקופה היה במצב נפשי לא מאוזן. שירות המבחן העריך כי הנאשם סובל מתחלואה נפשית שאינה מטופלת, נעדר תובנה ממשית לחומרת מצבו ומתקשה להתמיד בקיום קשר עם גורמי הטיפול בתחום בריאות הנפש ובנטילת הטיפול התרופתי. שירות המבחן העריך כי קיים סיכון ממשי להישנות התנהגות תוקפנית ובלתי מווסתת מצדו, בהעדר טיפול מתאים. נוכח התרשמות זו, שירות המבחן ראה חשיבות להפנותו להערכה של הפסיכיאטר המחוזי, ובהתאם למקד הטיפול בתחום בריאות הנפש.

חוות דעת פסיכיאטרית

5. נוכח האמור בתסקיר, בתאריך 3.7.232 הופנה הנאשם לפסיכיאטרית המחוזית על מנת שתערוך בדיקה לעניין כשירותו הדיונית.

6. מחוות הדעת שהוגשה מתאריך 11.9.22, עולה כי הנאשם מוכר למערכת הפסיכיאטרית ממספר אשפוזים. בעניין כשירותו הדיונית נקבע כי מודע להליך הפלילי, מבין היטב את מהות המעשים ומזהה את בעלי התפקידים השונים, ולפיכך נמצא כשיר לעמוד לדין. עוד נקבע כי זקוק להמשך מעקב וטיפול פסיכיאטרי בכל מסגרת בה ימצא.

הראיות לעונש וטיעוני הצדדים

7. מטעם המאשימה העיד המתלונן, אביו של הנאשם, מר ד' ג'. תיאר כי חל שיפור משמעותי ביחסים עם בנו וכך גם התנהגותו אשר נעשית טובה יותר. בנו מטופל מתוקף הוראה אזרחית בטיפול פסיכיאטרי ונעשה אף ניסיון לשלבו בהליך גמילה. יתרה מכך, ביקש לבטל את מגבלת מעצר הבית בו שוהה בנו.

8. ב"כ המאשימה, עו"ד קרין שטרית, הגישה גיליון רישום פלילי (ת/1), גזר דין מת.פ 26450-07-18 (ת/2) בגינו נידון למאסר מותנה בן חודשיים בר הפעלה בתיק זה וכתב התחייבות (ת/3). הצביעה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם ועתרה לקביעת מתחם ענישה הולם הנע ממספר חודשי

מאסר ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, טענה כי מדובר בנאשם יליד 1991, לחובתו שני אישומים בגין ביצוע אלימות והרשעה אחת בגין היזק לרכוש ואיומים כלפי משפחתו, בגינה נדון למאסר מותנה בר הפעלה בתיק זה. הפנתה לאמור בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו ולשיחה שנערכה עם אביו המתלונן. לאור המתואר ביקשה להשית על הנאשם עונש של 6 חודשים (כולל הפעלת המאסר המותנה), וזאת לצד הפעלת ההתחייבות, מאסר מותנה והתחייבות נוספת בתיק זה.

9. לאחר ששמעתי את טיעוניה לעונש של ב"כ המאשימה, כך גם את דברי הנאשם ואביו, מצאתי לנכון לבחון נכונותו של הנאשם לשילוב בהליך גמילה עוד טרם יינתן גזר דין. אשר על כן, נדחה הדיון על מנת לבחון האם אכן השתלב הנאשם בהליך טיפולי כלשהו.

10. בתאריך 15.1.22 ב"כ הנאשם, עו"ד אורנית מרום, טענה כי אין ביכולתו של הנאשם להשתלב בהליכי גמילה וביקשה בטיעוניה הארכת המאסר המותנה שהוטל עליו בשל קרבה לסייג לאחריות פלילית מתוקף מצב נפשי מורכב. היא הרחיבה אודות התחלואה הנפשית ממנה סובל תוך הצגת מסמכים רפואיים. היא הדגישה כי רישומו הפלילי כולל הליכים שהסתיימו בזיכוי מחמת מחלת נפש וכן הפסקת הליכים מחמת אי מסוגלותו לעמוד לדין. עוד טענה כי הנאשם לא יכול לבצע עונש מאסר בדרך עבודות שירות ובוודאי שעונש מאסר מאחורי סורג ובריח יהיה הרסני עבורו בשל מחלת הנפש ממנה סובל. עוד טענה כי יש שיפור במערכת היחסים עם אביו ומאז ביצוע העבירות לא נפתחו נגדו תיקים חדשים.

11. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה טרם נגזר דינו, באומרו: "אני לא יודע כמה יהיה רלבנטי להגיד את זה, אבל חשוב לי להגיד, משהו במצפון שלי לא יודע מה הוא עושה. יום אחד אני יכול לחשוב שאני מלך העולם יום שני שכולם מדברים עליי מאחורי הגב. יש התקדמות בתפיסת המציאות שלי שאני כן מבין את החומרה של הדברים שאני עושה. לפעמים הייתי עושה דברים דווקא כי הם חמורים כדי להרגיש שיש לי כוח. היום אני מבין שאני צריך למצוא דברים יותר יעילים שיקדמו אותי ולא לעשות סתם רעש".

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

12. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהעבירות שבוצעו על ידי הנאשם הם שמירה על שלומם, ביטחונם ושלווה נפשם של הורי הנאשם שהינם המתלוננים בהליך זה. וכן שמירה על שלטון החוק וכיבוד מוסדות אכיפת החוק.

13. באשר לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, כפי שניתן ללמוד מעובדות כתב האישום, מדובר בפעולה מתמשכת, שתחילתה בניסיונות רבים (40) של הנאשם להתקשר להוריו בניגוד להוראה חוקית, והמשכם בהגעה לבית הוריו, התעלמות מאזהרת אביו כי יזמין משטרה, ניסיון לפתיחת דלת הבית באמצעות מפתח, איומים ואף נקיטת פעולות כזריקת קרש חיתוך, פתיחת צינור מים והפסקת זרם החשמל. ההפרעה למהלך חייהם של הוריו הינה משמעותית, תוך התעלמות מבקשותיהם ומהחלטת קצין משטרה.

14. במסגרת טיעוני ההגנה, הועלתה כאמור טענה לקרבה לסייג. הנאשם הוא מתמודד נפש החל מגיל צעיר וברקע לביצוע העבירה עמד שחרורו מבית החולים "גהה" אחרי 3 חודשי אשפוז בכפיה וניסיונות לשלבו בהליך גמילה. אולם כפי שעולה מחוות הדעת, הנאשם היה מודע למעשיו ואף הכיר את פרטי האישום ונתן הסבר למעשיו. אשר על כן, לא מצאתי ביסוס בראיות לכך שישנה קרבה לסייג. איני מתעלם מהתיעוד הרב על מצבו הנפשי לאורך השנים, אולם לכך יינתן משקל במסגרת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

15. באשר למדיניות הענישה הנוהגת, הרי שהפסיקה שהוצגה על ידי המאשימה עוסקת באיומים ברף חמור משמעותית מאלו שמתוארים בכתב האישום שבפניי. מדיניות הענישה בעבירות איומים והפרת הוראה חוקית, נקבעת כבכל עבירה בהתאם לנסיבותיה. נסיבות כתב האישום שבפניי אינן מצדיקות רף תחתון של מאסר בפועל.

16. **בהתחשב בערכים המוגנים שנפגעו, הנסיבות שתוארו לעיל ומדיניות הענישה הנוהגת, הגעתי למסקנה כי מתחם הענישה ההולם לכתב אישום זה נע בין מאסר על תנאי ועד ל-10 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.**

גזירת העונש

17. בכלל הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, שקלתי את הודאת הנאשם, נטילת אחריות וחיסכון בזמן שיפוטי ובצורך בשמיעת עדויות, לרבות אלו של הוריו.

18. בעניינו של הנאשם, התקבל תסקיר שירות מבחן, המתאר את נסיבות חייו של הנאשם, אשר סובל מתחלואה כפולה במישור הנפשי וההתמכרותי. מתואר כי לאורך השנים תפקודו מצומצם ומצבו הנפשי בלתי יציב. כאשר ברקע צריכת סם מסוג קנאביס, אשר מגבירה את חוסר היציבות במצבו. נמסר כי הנאשם נמצא במעקב המערכת הפסיכיאטרית ובעברו שבעה אשפוזים. עוד תואר כי לאורך השנים מתקשה הנאשם לגייס כוחות להליך שיקומי. כמו כן דווח על כך כי מאז ביצוע העבירה לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים.

19. ניסיונות חוזרים ונשנים לשלבו בטיפול אינם מצליחים, לרבות ניסיון שנעשה בין הדיון בו טענה המאשימה לעונש ובין הדיון בו נשמעו טיעוניה של ב"כ הנאשם לעניין העונש.
20. בבית המשפט התייצב כאמור אביו של הנאשם, המתלונן בתיק, שדיווח על השתפרות במצבו של הנאשם ושיפור משמעותי ביחסיו עם הוריו. עוד העיד על כך שהנאשם גר כיום ביחידת דיור נפרדת ואף החל לעבוד בחצי משרה.
21. בעברו של הנאשם הרשעה קודמת, משנת 2019, בשל ביצוע עבירות של איומים והיזק לרכוש במזיד. מאז נפתחו נגדו שני הליכים פליליים נוספים, שהסתיימו בשל אי יכולתו לעמוד לדין והיותו לאו בר עונשין, בשל מחלת נפש.
22. במסגרת הרשעתו הוטל עליו מאסר על תנאי בן חודשיים שהינו בר הפעלה בשל הרשעתו בהליך זה. כמו כן הוטלה עליו התחייבות שהינה ברת הפעלה בשל הרשעתו בהליך זה.
23. סעיף 56 (א) לחוק קובע כי: " בית המשפט שהרשיע נאשם בשל עבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מאסר רשאי, על אף האמור בסעיף 55 ובמקום לצוות על הפעלת המאסר על תנאי, לצוות, מטעמים שיירשמו, על הארכת תקופת התנאי, או חידושה, לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים, אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות הענין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי".
24. כפי שניתן ללמוד מהתיעוד הרפואי שהוצג בפניי, הנאשם סובל החל מגיל צעיר ממחלת נפש, והוא אף אושפז פעמים רבות, לרבות בעת האחרונה במהלך קיום הדיונים בהליך זה. בסמוך לביצוע העבירה הוא היה מאושפז מספר חודשים, כאשר ברקע מחשבות אובדניות פעילות עם תכנית קונקרטיה בהתחשמות או חיתוך צוואר בסכין. כמצוין לעיל, בעבר אף הסתיימו הליכים פליליים נגדו בהפסקת הליכים לנוכח מצבו הנפשי. מבלי להקל ראש בעבירות אותן ביצע כלפי הוריו, הרי שאין מדובר בעבירות ברף גבוה. אביו של הנאשם העיד בפני בית משפט כי מאז האירוע נשוא כתב האישום ישנו שיפור משמעותי ביחסים בין הנאשם לבין הוריו וכן התקדמות במצבו של הנאשם. דווח כי לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים מאז אותו אירוע. עוד לציין כי בתיעוד הרפואי הנוגע לנאשם נקבע מספר פעמים כי לא נשקפת ממנו מסוכנות.
25. הנאשם לא ריצה מעולם עונש מאסר ובשל מצבו אין היתכנות ממשית לביצוע עבודות שירות. התוצאה היא כי באם יופעל עונש מאסר על תנאי שתלוי ועומד נגדו, יישלח הנאשם לראשונה בחייו למאסר. אני סבור כי לנוכח נסיבותיו של נאשם זה וכלל הנסיבות שתוארו לעיל, תוצאה זו הינה לא מידתית ולא צודקת, ואף

עלולה לגרום נזק רב לנאשם ולמשפחתו ובסופו של דבר אף לאינטרס הציבורי.

26. אי יכולתו של הנאשם להשתלב בהליכי גמילה הינה מצערת, אולם לא נכון יהיה אך בשל כך לשולחו אל מאחורי סורג ובריח. על הנאשם להבין כי משמעות הארכת המאסר על תנאי היא כי באם יורשע בתקופת התנאי לא תיוותר ברירה אלא לשולחו למאסר ונכון יהיה באם הדבר ידברנו להשתלב כבר עתה בהליך שיקומי של גמילה, הן למענו והן למען הוריו.

27. אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חידוש מאסר על תנאי בן חודשיים שהוטל על הנאשם בת"פ 26450-07-18, וזאת למשך שנתיים מהיום.

ב. הפעלת התחייבות בסך ₪ 1,000 שהוטלה על הנאשם בת"פ 26450-07-18. הסכום ישולם בתוך 30 יום מהיום. באם קיים פיקדון בתיק המעצרים, הרי שסכום זה יקוזז ויתרתו תוחזר לנאשם.

צו כללי למוצגים

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז- לוד בתוך 45 יום

ניתן היום, ז' שבט תשפ"ג, 29 ינואר 2023, במעמד הצדדים, הנאשם וב"כ עוה"ד אורנית מרום, ב"כ המאשימה עו"ד קרין שיטריט ועו"ד לילך קוטנר.